

Kitab Yoèl lan Pasamuwan Advent Dina Kapitu Laodikia — Nomer Rong Puluh Pitu

Jeff Pippenger

2026-01-14

Nomer Kaping Rong Puluh Pitu

Kula sami nyathet kayekten-kayekten ingkang sapunika dipunbikak déning Singa saking taler Yehuda. Kula sami nyelaraken kayekten-kayekten punika kanthi tertib supados saged ngrembag piwucalipun Yoèl, ingkang déning Pétrus dipunmangertosi minangka piwucaling udan pungkasan ing kitab Para Rasul. Kula sami nyedhaki kayekten-kayekten ingkang sapunika saweg lumampah tumuju kaleksananipun, minangka kayekten-kayekten ingkang ngrampungaken pamisahan pungkasan antawisipun kalih golongan ingkang tansah kawehakaken nalika satunggaling kayekten panggènan pangujian dipunbikak. Kula ugi ngrembag kayekten-kayekten ingkang sampun dipunbikak punika, boten namung minangka tembung-tembungipun malaékat kaping tiga ingkang misahaken, nanging ugi minangka tembung-tembung ingkang ngrampungaken panyegelan tumrap satus patang dasa sekawan èwu. Malaékat kaping tiga punika bebarengan ngresiki saha nyucekaken.

Wiwit Juli 2023, Sang Singa saking taler Yehuda sampun saya mbikak sethithik-sethithik kayekten-kayekten ingkang gegayutan kaliyan garis njawi lan garis batin wonten ing sajarahing para umat Allah ingkang kasisa. Saiki kita badhe mbikak Kitab Matius, kanthi ancas mangertos peranipun Pétrus. Pétrus punika pralambang sesambetan prajanjianipun Kristus kaliyan pangantèn putri Kristen kagunganipun—pasamuwan ingkang badhe dipunbangun déning Panjenenganipun ing sadhuwuring Watu Karang. Pétrus nglambangaken pangantèn putri Kristen ingkang kapisan lan ugi ingkang pungkasan. Pétrus dipunwujudaken dados pralambang punika piyambak wonten ing ayat tengah saking bab sewelas lan rong likur Kitab Matius, lan bab-bab punika minangka bab tengah saking garis-garis sejajar Purwaning Dumadi lan Wahyu, wiwit bab sewelas dumugi rong likur. Pétrus nglambangaken sèwu sekawan atus patang puluh sekawan wonten ing dinten-dinten wekasan, lan wonten ing perangan punika, piyambakipun dumunung wonten ing Kaisaréa Filipi, inggih punika Panium saking Daniel 11:13–15.

Pétrus ana ing Panium, lan Panjenengané uga dumunung ing dina Pentakosta, ana ing kamar ing dhuwur ing jam katelu, banjur ing Padaleman Suci ing jam kasanga. Nem jam iku nggambarake jangka wektu nalika satus patang puluh papat ewu iku dipasèli sadurungé tekane hukum Minggu. Penyaliban Kristus uga wiwit ing jam katelu lan Panjenengané séda ing jam kasanga, kang nuntun marang patangen, sing miwiti mangsa Pentakosta sing rampung karo Pétrus ing Pentakosta ing jam katelu lan jam kasanga. Nalika Kersaning Ilahi ngutus Injil marang para bangsa liya, Kornélius ngutus wong kanggo nimbali Pétrus ing jam kasanga. Jam katelu uga nggambarake kurban esuk lan jam kasanga kurban soré.

Mangsa nem jam mau dilambangaké déning mangsa patemon kémah ing Exeter lan kuciwa gedhé tanggal 22 Oktober 1844. Ing Kitab Para Rasul, Pétrus digambaraké rawuh menyang kasawijèn karo wong-wong liyané sing mbentuk cacah satus patang puluh papat éwu ing pungkasan bab kapisan, nalika Yudas diganti déning Matias. Cacahing mau banjur wus kacukupi. Ana sawijining majuing urutan tartamtu sing ditandhani ing crita mau.

Pétrus kapisan wonten ing kamar inggil, lan salajengipun wonten ing Padaleman Suci. Nalika piyambakipun wonten ing kamar inggil punika jam katelu, lan ing Padaleman Suci punika jam kasanga. Panyawangan ing jam katelu nuwuhaken baptisan tumrap tigang ewu jiwa.

Banjur wong-wong kang kanthi bungah nampani pangandikané padha kabaptis; lan ing dina iku uga ana watara telung ewu jiwa kang katambahan marang wong-wong mau. Kisah Para Rasul 2:41.

Wiwit saka panomeran ing pungkasaning pasal kapisan, nganti tekan ing Pedalemané Allah ing jam kaping sanga, mangsa iku nggambarake panyegelan tumrap wong satus patang puluh papat èwu.

Satus patang puluh papat ewu iku bakal ngaturake pawarta bab pambeneran marga saka pracaya, yaiku pawartaning malaékat katelu sajatiné. Pambeneran iku pakaryaning Allah anggoné ngasoraké kamulyaning manungsa nganti dadi lebu, kaya dene Sister White kanthi trep sanget sampun nyatet.

“Apa ta pambeneran awit saka pracaya? Iku pakaryané Gusti Allah anggoné ngasoraké kamulyaning manungsa nganti dadi lebu, lan nindakaké tumrap manungsa apa kang ora kuwasa ditindakaké déning dhèwèké kanggo awaké dhéwé. Nalika manungsa ndeleng kasunyatan yèn dhèwèké piyambak iku ora ana apa-apané, wong-wong mau kasawisaké supaya kasandhangani kabenerané Kristus. Nalika wong-wong mau wiwit memuji lan ngluhuraké Gusti Allah sadina muput, mula sarana ndeleng Panjenengané mau wong-wong mau saya kaowahaké dadi gambar kang padha. Apa ta lair anyar iku? Iku pambukak marang manungsa bab kaanané dhéwé kang sanyatané, yèn ing sajroning awaké dhéwé, dhèwèké iku tanpa rega. Piwulang-piwulang iki durung tau kok sinaoni. Dhuh, muga-muga kowé bisa nyadhari regané jiwaning manungsa.” Manuscript Releases, volume 20, 117.

Salah satunggaling tuladha saka piwulang bab pambeneran kados dene dipratélakakaké déning golongan satus patang puluh papat ewu punika inggih punika Gideon, ingkang dados manungsa prajanjian, awit asmanipun dipunowahi dados Yerubaal. Piwulangipun Gideon kapérang saking tumindakipun nempataken obor ingkang murub wonten ing salebeting bêjana lemah, lajeng ngremuk bêjana punika, ngunèkakên kalasangka, sarta nguwuh, “pedhangé Sang Yehuwah lan Gideon.” Pedhangipun Gideon punika ugi pedhangipun Sang Yehuwah, awit pedhang punika Sabdanipun Allah, ingkang dados pamanunggaling kaallahan kaliyan kamanungsan. Piwulang punika dipunlambangakên déning kalasangka lan panguwuhipun, nalika piyambakipun mecah bêjana punika. Bêjana punika inggih

kamanungsan, ingkang kedah dipunremuk, utawi dipunandhapakên ngantos dados lebu, supados kamulyaning pepadhanging Allah saged sumorot medal.

Sadurungé martakaké pesen kasebut, Gidéon nglumpukaké 300 wong lumantar sawijining prosès panyobaan. Nalika prosès iku rampung, Gidéon nduwèni telung atus wong. 300 iku prasepuluhan saka telung éwu ing Pentakosta. Wong-wong mau nglambangaké wadyabala sing diangkat ing Ezeziel telung puluh pitu, kang lumebu ing prejanjian langgeng.

Mulané aku medhar wangsit kaya kang dipréntahaké marang aku, lan napas mau lumebu ing wong-wong mau, banjur padha urip lan ngadeg jejeg ana ing sikilé, dadi sawijining wadyabala kang gedhé banget. Banjur Panjenengané ngandika marang aku, Hé anaking manungsa, balung-balung iki iku sakabèhé brayat Israèl; lah wong-wong mau padha kandha: Balung-balung kita wis garing, lan pangarep-arep kita wis sirna; kita wis katetepaké pinisah kanggo bagéan kita dhéwé. Yehezkiel 37:10, 11.

Bani Israèl katumpes amarga pamecahan-pamecahané, lan Yéhezkièl badhé nedahaké kados pundi pérangan-pérangan Yéhuda lan Éfraim ingkang sampun kapisah punika badhé dados satunggal bangsa. Balatentara punika kaanggotakaken déning kalih teken ingkang sampun pisah, nanging kasawijèkaké dados satunggal teken nalika sami lumebet ing prajanjian kaliyan Gusti Allah.

Kajaba iku Aku bakal nganakaké prejanjian katentreman karo wong-wong mau; iku bakal dadi prejanjian langgeng karo wong-wong mau; lan Aku bakal mapanaké wong-wong mau, lan ngakehaké wong-wong mau, lan bakal netepaké pasucene-Ku ana ing satengahé wong-wong mau ing salawas-lawasé. Tarub-Ku uga bakal ana bebarengan karo wong-wong mau: iya, Aku bakal dadi Gusti Allahé wong-wong mau, lan wong-wong mau bakal dadi umat-Ku. Lan para bangsa liya bakal sumurup yèn Aku, Pangéran, kang nyucekaké Israèl, nalika pasucene-Ku ana ing satengahé wong-wong mau ing salawas-lawasé. Yehezkiel 37:26–28.

“para bangsa liya bakal padha sumurup manawa Sang Yehuwah” nyucekaké Israèl, nalika Panjenengané nempataké pasucèné ana ing satengahé wong-wong mau. Gumandhèngé pasucèné Allah karo umaté Allah nggambaraké gumandhèngé padalemaning manungsa karo padalemaning ilahi, lan nalika iku kelakon, 300 umat setya kagungané Allah padha kapatèni, lan jagad iki mung bisa dipèngeti lumantar nyumurupi sawijining umat kang disucekaké sajroning krisis angger-angger Minggu.

“Pakaryané Roh Suci iku kanggo nyakinaké jagad bab dosa, bab kabeneran, lan bab paukuman. Jagad mung bisa diélingaké lumantar ndeleng wong-wong sing pracaya marang kayektèn kasucekaké déning kayektèn, tumindak miturut asas-asas kang luhur lan suci, lan kanthi pangertèn kang dhuwur lan mulya nuduhaké garis pamisah antarané wong-wong sing netepi pepakoné Allah lan wong-wong sing ngidak-idak pepakon mau ana ing sangisoré sikilé. Pangruwaté Roh mratandhani cethané béda antarané wong-wong sing nduwèni segelé Allah lan wong-wong sing netepi dina palerenan palsu. Nalika pacoban iku teka, bakal katon kanthi cetha apa tandhané kéwan iku. Ya iku netepi dina Minggu. Wong-wong sing sawisé krungu kayektèn isih terus nganggep dina

iki suci, iku nggawa tandha-tangané manungsa dosa, kang nyangka arep ngowahi wektu lan pepakon.” Bible Training School, December 1, 1903.

Padalemané Allah kagandhèng karo pasamuwané nalika pasamuwan iku owah saka pasamuwan kang perang dadi pasamuwan kang menang. Prajanjian kang kasebut déning Yéhezkièl kaandharaké gegayutan karo kagandhèngé loro kayu kang banjur dadi siji bangsa.

Sira kandhanana marang wong-wong mau, Mangkene pangandikaning Pangéran Allah: Lah, Ingsun bakal ngasta tekening Yusuf, kang ana ing tangané Éfraim, sarta taler-talering Israèl, para kancané, lan Ingsun bakal nggabungaké iku karo dheweke, yaiku karo tekening Yéhuda, lan ndadèkaké siji teken, lan bakal dadi siji ana ing tanganingSun. Lan teken-teken kang sira tulisi iku bakal ana ing tanganmu ana ing ngarepé mripaté wong-wong mau. Lan sira kandhanana marang wong-wong mau,

Mangkene pangandikané Pangéran Allah: Lah, Aku bakal njupuk bani Israèl saka ing antarané para bangsa liya, menyang endi waé wong-wong mau wus padha lunga, lan Aku bakal nglumpukaké wong-wong mau saka saben sisih, sarta nggawa wong-wong mau menyang nagarané dhéwé: Lan Aku bakal ndadèkaké wong-wong mau dadi siji bangsa ana ing tanah, ing sadhuwuré pagunungan Israèl; lan siji ratu bakal dadi ratu tumrap wong-wong mau kabèh: lan wong-wong mau ora bakal dadi rong bangsa manèh, lan ora bakal kapérang dadi rong karajan manèh babar pisan: Uga wong-wong mau ora bakal najisaké awaké dhéwé manèh nganggo brahala-brahalané, utawa nganggo barang-barangé kang nistha, utawa nganggo samubarang kaluputané: nanging Aku bakal nylametaké wong-wong mau saka sakehé papan padunungané, ing kono wong-wong mau wus padha gawé dosa, lan Aku bakal nucèkaké wong-wong mau: mangkono wong-wong mau bakal dadi umaté-Ku, lan Aku bakal dadi Allahé. Ezezièl 37:19–23.

Tongkate Éfraim lan tongkate Yéhuda iku loro panyebaran sajrone 2520 taun tumrap Éfraim lan Yéhuda sing tekan pungkasané, saben-saben ing taun 1798 lan tanggal 22 Oktober 1844. Wong-wong mau banjur dadi siji bangsa, yaiku Israèl rohani modhèren, ing tanggal 22 Oktober 1844, nalika pakaryan ngresiki umaté Panjenengané, utawa pasamuwan suci-Né, wiwit katindakake. Sajarah iku nglambangaké sajarahé wong sèket patang ewu patang atus patang puluh papat sing bakal dipurgasi lan dipurnakaké (diresiki) déning Utusan Prajanjian sing dumadakan rawuh menyang Padalemané ing wektu hukum Minggu. Nalika pangresikan iku kasampurnakaké, sakdurungé banget hukum Minggu, pasamuwan kang menang bakal nduwèni ratu ing dhuwuré, lan ratu iku yaiku Dawud, sing wiwit mrentah nalika umuré telung puluh taun. Iku Dawud sing padha, sing ing Matius bab siji, dadi turunan kaping patbelas wiwit Abraham. Iki nandhani paseksi katelu bab Dawud ing wektu hukum Minggu. Bala perang kang gagah prakosa sing diwangun saka loro tongkat iku dipimpin déning Raja Dawud, nalika pasamuwan dipurifikasi saka alang-alang.

Lan Dawud, abdi-Ku, bakal dadi raja tumrap wong-wong mau; lan kabeh bakal nduwèni siji pangon: wong-wong mau uga bakal lumaku ana ing paukuman-Ku, lan netepi pranatan-pranatan-Ku, sarta nindakake iku. Lan wong-wong mau bakal manggon ana ing tanah kang wus Dakparingaké marang Yakub, abdi-Ku, ing ngendi para leluhurmu

wus padha manggon; lan wong-wong mau bakal manggon ana ing kono, ya iku wong-wong mau, lan anak-anaké, lan turuné anak-anaké ing salawas-lawasé: lan Dawud, abdi-Ku, bakal dadi pangerané wong-wong mau ing selawas-lawasé. Yehezkiel 37:24, 25.

Tentara iku uga para imam miturut 1 Pétrus bab loro, kang yuswané telung puluh taun nalika wiwit nglakoni paladosané.

Kowé uga, kaya watu-watu kang urip, padha kabangun dadi omah rohani, dadi imam kang suci, kanggo nyaosaké kurban-kurban rohani, kang kaanggep karsa déning Allah lumantar Gusti Yésus Kristus. 1 Petrus 2:5.

Para imam mau uga dilambangaké déning telung atus pangkotbah Millerit sing njupuk telung atus bagan 1843 kang wis diterbitaké, lan nggunakaké bagan-bagan iku kanggo nggawa pawarta marang generasiné.

“Sawisé sawetara rembugan ngenani prakara iku, kanthi swara sarujuk tanpa ana sing mbantah diputusaké supaya telung atus bagan kang padha kaya iki dicithak nganggo lithografi, lan prakara iku enggal kalaksanan. Bagan-bagan mau diarani ‘bagan ‘43.’ Iki minangka sawijining Konferènsi kang penting banget.” *The Autobiography of Joseph Bates*, 263.

“Saiki sajarah kita nuduhaké yèn ana atusan wong sing mulang saka bagan-bagan kronologis sing padha karo sing digunakaké déning William Miller, kabèh padha sajinis. Nalika semana, kasatunggalan piwulang iku kabèh ana ing siji tema, yaiku rawuhipun Gusti Yésus ing wektu tartamtu, taun 1844.” *Joseph Bates, Early SDA Pamphlets*, 17.

Para juru warta Millerite sing cacahé 300 mau ngrampungaké pakaryané sajroning sajarahé malaékat kapisan, lan inspirasi maringi pirsamara kang kita yèn malaékat kapisan iku nglambangaké malaékat katelu. Miturut Joseph Bates, wong-wong mau “all of one stamp.” Gidéon ndhawuhi wadya balané sing cacahé telung atus supaya nindakaké kaya kang ditindakaké déning dhèwèké. Para juru warta Millerite sing cacahé 300, kang dilambangaké déning wadya balané Gidéon sing cacahé telung atus, kudu dipapanaké sajajar ana ing 9/11, ing kono pesen kapisan diwènèhi kakuwatan lan wiwitaning panggodhèan diwiwiti.

Banjur Yerubaal, yaiku Gideon, lan sakèhé bangsa sing ana bebarengan karo dhèwèké, tangi ésuks-ésuks lan masang kémah ing sacedhaké sumur Harod; mula wadyabala Midian ana ing sisih loré wong-wong mau, ing sacedhaké gunung Moreh, ana ing lebak. Lan Pangéran ngandika marang Gideon, “Bangsa sing ana bebarengan karo kowé iku kakehan banget kanggo Aku masrahaké wong Midian menyang tangané, supaya Israèl aja nganti gumunggung nglawan Aku, karo kandha, ‘Tanganku dhéwé kang wis nylametaké aku.’ Saiki mulané lungaa, wartakna ing pangrungué bangsa iku, mangkéné, ‘Sapa waé sing wedi lan giris, balia lan enggal mangkata saka gunung Gilead.’” Banjur ana wong saka bangsa iku sing bali, cacahé rong puluh loro èwu; lan sing kari sepuluh èwu. Lan Pangéran ngandika marang Gideon, “Bangsa iki isih kakehan banget; tuntunen mudhun menyang banyu, lan ana ing kono Aku bakal nyoba wong-wong iku kanggo

kowé; temah bakal kelakon mangkéné: wong sing dakkandhakaké marang kowé, ‘Iki bakal lunga bebarengan karo kowé,’ wong iku sing bakal lunga bebarengan karo kowé; lan wong sing dakkandhakaké marang kowé, ‘Iki ora bakal lunga bebarengan karo kowé,’ wong iku ora kena lunga.”

Mulané dhèwèké nuntun rakyat iku tumuju ing banyu; lan Pangéran ngandika marang Gideon, Saben wong sing nglacap banyu nganggo ilaté, kaya asu nglacap, iku kudu kokpisahaké piyambak; mangkono uga saben wong sing tumungkul kanggo ngombé. Lan cacahé wong-wong sing nglacap, karo ngangkat tangané menyang cangkemé, ana telung atus wong; nanging sakèhé wong liyané padha tumungkul kanggo ngombé banyu. Hakim-hakim 7:1–6.

Asmane Gideon diowahi dadi Yerubaal, tegesé “padudon karo Baal.” Gideon tegesé “sing nebang,” lan Yohanes Pambaptis ndèkèk kapak ana ing oyod wit. Yohanes minangka pralambang William Miller, utusan malaékat kapisan, lan ing kono Gideon mapan. Gideon iku Miller, Éliah alfa, ing sajarah telung malaékat.

Wong Midian iku mungsuh saka sisih lor, lan padha masang kémah ana ing sacedhaké gunung Moreh, déné Gideon ana ing sacedhaké sumur Harod, tegesé wedi lan kengerian. 9/11 ngenalaké terorisme, lan pekabaran kang kapisan iku sawijining sesambat supaya wedi marang Gusti Allah. Gideon ana ing 9/11, ing sumur Harod (terorisme), lan mungsuh saka sisih lor ana ing lebak sacedhaké gunung Moreh, kang tegesé udan wiwitan. Ing 9/11, panyipraté udan pungkasan, kang iku udan wiwitan, wiwit tumiba saka gunung Moreh. Sawisé ujian kang kapisan saka loro ujian, wong cacah rong puluh loro éwu dikongkon mulih saka gunung Gilead. Gilead tegesé tandha dalan, lan tandha dalan ing ngendi wong rong puluh loro éwu iku dikongkon mulih yaiku kuciwa kang kapisan tanggal 19 April 1844 utawa 18 Juli 2020. Rong puluh loro nandhani tandha dalan kuciwa kang kapisan, padha kaya angka 22 nandhani dina nalika kuciwa gedhé dumugi ing tanggal 22 Oktober 1844.

Pangujian sabanjuré yaiku pangujian banyu, kang digambarake ing sajarah Millerite déning patemon kémah ing Exeter, ing ngendi ana loro kémah kang magepokan karo banyu, mula makili loro golongan para panyembah. Exeter tegesé “bèntèng ing sadhuwuré banyu,” lan kémah sijiné dienggoni déning para prawan bodho saka Watertown. Exeter makili pangujian banyu déning Gideon, nanging dudu banyuné piyambak kang dadi pokok utama, nanging cara kang dipigunakaké kanggo ngombé banyu mau. Siji golongan keleren banget nganti ora bisa tetep lumaku nalika nyauk banyu mau, lan golongan sijiné terus maju lumaku. Siji golongan yaiku golongan kang kesel lan keleren, kang dilambangaké déning Lea minangka kosokbaliné Rakhel, kang minangka lelungan kang becik.

Paladosan Future for America iku Gideon ing wektu 9/11, nalika sing kapisan saka rong panggaweyan bakal nyucekake sawijining golongan gedhé saka pasukané Gideon. Terorisme 9/11 nandhani sumur Harod minangka panggonan wedi lan gumeter, lan gunung Moreh nandhani wiwitaning udan pungkasan. Sawijining pamisahan kelakon ing tanggal 18 Juli 2020 nalika wong cacahé rong puluh loro éwu padha lunga, mangkono nandhani tekane wektu tundha kanthi angka rong puluh loro. Telung atus wongé Gideon iku wong-wong

kang lolos saka panggaweyan kapindho, yaiku panggaweyan ngenani metodologi udan pungkasan kaya kang katetepaké ing Yesaya rong puluh wolu.

Pétrus ana ing Panium uga ing Pentakosta. Pentakosta iku hukum Minggu, lan Daniel pasal sewelas ayat nembelas uga hukum Minggu. Ayat telulas nganti limalas saka Daniel pasal sewelas iku Panium, lan ayat-ayat iku makili sajarah kenabian lahiriah kang nuntun marang hukum Minggu, dene Pétrus ing Para Rasul, ing jam katelu lan jam kasanga, makili sajarah kenabian batiniah kang nuntun marang hukum Minggu. Garis lahiriah iku ngenali sajarah kang nuntun marang tandha kéwan iku, lan garis batiniah ngenali sajarah panyegelané wong satus patang puluh papat éwu. Amarga Pétrus dadi pralambang kang banget wigati ing sajarah lahiriah lan batiniah kang saiki lagi ana ing proses kaleksanan, katon pantes manawa Pétrus diselehaké ing sajroning konteks kenabian kang lumaku ing sangisoré maos lumrahing Kitab Suci.

Rolas ramalan Mesianik kang ditandhani minangka kasampurnakaké ana ing kitab Matius nggambarake sajarahé wong satus patang puluh papat ewu. “wektu pungkasan” nandhani wiwitané sawijining gerakan pamaruan, lan kaya dene lairé Harun lan Musa nandhani “wektu pungkasan” ing garis Musa, yaiku alfa saka Kristus, mangkono uga lairé Yohanes, lan seduluré, yaiku Yesus, nandhani “wektu pungkasan” ing taun 1989. Apa pantes nimbang rolas ramalan Mesianik iku dadi luwih narik kawigatèn nalika dipasangaké ing konteks kanthi ngangkat pitakon liyané. Kitab Alkitab apa manèh kang nandhani kasampurnan Mesianik nganti akèh kaya kang kapanggih ana ing Matius?

“Pakaryaning Allah ing bumi ngetingalake, saka jaman tumeka jaman, sawijining kamiripan kang nggumunake ing saben reformasi gedhe utawa gerakan agama. Prinsip-prinsip tumindake Allah marang manungsa tansah padha. Gerakan-gerakan wigati ing jaman saiki nduwèni padanané ing gerakan-gerakan ing jaman biyèn, lan pengalaman pasamuwan ing jaman-jaman kapungkur ngandhut piwulang kang gedhé regané tumrap jaman kita dhéwé.” *The Great Controversy*, 343.

Saben gerakan reformasi nduwèni titik wiwitan, kang ing kitab Daniel diarani minangka “wektu pungkasan.” Wektu pungkasan ing gerakan reformasi Kristus yaiku miyosé Panjenengané, kang dadi pralambang tumrap 1798 lan 1989,

Tenger Pratandha Mesianik Kapisan—1989

Wangsulané marang Panjenengané, “Ana ing Bètléhèm, tanah Yudéa; awit kaya mangkéné kang wus katulis déning nabi: ‘Lan kowé, Bètléhèm, ing tanah Yéhuda, babar pisan dudu kang paling cilik ana ing antarané para pangéran Yéhuda; awit saka ing kowé bakal miyos sawiji Panguwasa, kang bakal ngengon umatingSun Israèl.’” Matius 2:5, 6.

Ramalan

Nanging sira, Bètléhèm Éfrata, sanadyan sira iku cilik ana ing antarané éwonan wong Yéhuda, nanging saka ing sira bakal medal marang Aku Panjenengané kang bakal dadi panguwasa ing Israèl; kang asal-usulé wus wiwit jaman kuna, wiwit kalanggengan.

Mikha 5:2.

Taun 1989 iku wektu wekasan tumrap gerakan malaekat katelu. Iku dumadi 126 taun sawisé pambrontakan taun 1863, lan dipralambangaké déning Ronald Reagan lan George Bush senior. Wektu wekasan ing sajarah Musa yaiku lairé Harun lan Musa, mangkono uga wektu wekasan ing sajarah Kristus yaiku lairé Yohanes Pembaptis lan Kristus. Nalika kitab Daniel kabukak segelé, kaya déné ing taun 1989, ana tambahing kawruh. Tambahing kawruh mau nuntun marang tandha dalan kapindho, yaiku ngenali wektu nalika sawijining pekabaran pangujian kawangun saka kawruh sing wis kabukak segelé.

Saben gerakan réformatif nandhani sawijining titik nalika pekabaran mau diformalaké lan sawisé iku dadi sawijining pekabaran pangujian. Sang Kristus tansah nerangaké pangujian iku luwih dhisik sadurungé ndadèkaké para priya lan para wanita tanggung jawab marang pangujian kasebut. Adam lan Hawa wis diparingi pawartos luwih dhisik bab asil-asil sing bakal kelakon menawa padha ora manut, lan Gusti Allah ora tau owah.

Lan Pangéran Allah paring dhawuh marang manungsa iku, ngandika, Saka sakehing wit ana ing taman iki kowé kena mangan kanthi bébas; nanging saka wit kawruh bab becik lan ala iku, aja kowé mangan wohé; awit ing dina kowé mangan saka wit iku, mesthi kowé bakal mati. Purwaning Dumadi 2:16, 17.

William Miller “ngresmekake” piwulang pangujian saka malaekat kang kapisan ing taun 1831 nganti 1833. Pesen ngenani wong satus patang puluh papat ewu iku diresmekake ing taun 1996, lumantar diterbitake majalah Time of the End kang ngrembag enem ayat pungkasan saka Daniel pasal sewelas, kang wis kabukak segelé ing taun 1989. Ing taun iku uga diterbitake tulisan kanthi irah-irahan Prophetic Time Lines, lan ngetokake metodologi kang kaping rong puluh loro luwih kuwasa tinimbang paugeran-paugeran kang diadopsi déning William Miller. Paugeran-paugeran iku saiki dipaparaké ana ing terbitan Prophetic Keys. Paugeran-paugeran kang bakal dienggo déning sakehing wong kang martakaké pesen malaekat kang katelu iku yaiku paugerané Miller.

“Wong-wong kang melu nyenyarake piwelingé malaékat katelu padha nlihi Kitab Suci miturut paugeran kang padha karo sing ditindakaké déning Pastor Miller.” Review and Herald, 25 November 1884.

Aturan-aturan Miller iku alfa lan Kunci-kunci Kenabian iku omega. Mung siji-sijiné cara kanggo ngliwati sawijining pekabaran pangujian kenabian, yaiku nggunakaké metodologi pasinaon kang katuduhaké ana ing Sabdaning Allah. Pekabaran kang sejati ora bisa dipisahaké saka metodologi kang sejati kang netepaké pekabaran iku. Ing saben gerakan reformasi, pekabaran pangujian kanggo generasi iku dipratelakaké, lan iku nyakup metodologi kang bener minangka salah siji unsur saka tetenger dalan. Pekabaran Miller dhedhasar pambukaning kitab Daniel kang wis kawiyosan segelé. Pekabarané iku pekabarané Gideon, awit pekabaran iku uga ngasilaké sawijining wadya cacah telung atus.

Panjenengané banjur mbagi wong telung atus mau dadi telung pasukan, lan Panjenengané maringi saben wong slomprèt ana ing tangane, karo kendi-kendi kosong,

lan damar ana ing sajroning kendi-kendi iku. Panjenengané banjur ngandika marang wong-wong mau, Delengen aku, lan tindakna mangkono uga: lan lah, manawa aku wis tekan ing sisih njabaning kémah, bakal kelakon mangkéné, kaya kang tak lakoni, iya kowe iya padha lakonana. Manawa aku muni slomprèt, aku lan kabèh wong kang ana bebarengan karo aku, kowe uga padha munia slomprèt ana ing saben sisihing sakèhé kémah, lan padha ngucapa, Pedhangé Pangéran, lan pedhangé Gideon. Para Hakim 7:16–18.

Piwucalé Miller iku “slomprèt”, lan “pedhang”. Nanging iku pedhangé Gidéon lan uga pedhangé Pangéran. Sabdané Pangéran dipunwedharaké ing taun 1611, lan 220 taun sawisé iku Miller nerbitaké piwucal malaékat kapisané. Declaration of Independence dipunwedharaké ing taun 1776, lan 220 taun sawisé iku, ing taun 1996, piwucal malaékat katelu dipunwedharaké. Piwucalé Miller iku piwucal batiniah malaékat kapisan tumrap umat Allah, kaya dene kagambar ing sesanti Kali Ulai, kang ngumumaké wiwitaning pangadilan. Piwucal malaékat katelu saka Future for America iku piwucal lahiriah tumrap umat Allah, kaya dene kagambar ing sesanti Kali Hiddekel, kang ngumumaké panutuping pangadilan.

Metodologi nabi kawakilan déning salah siji saka ramalan Mesianik kang diidentifikasi déning Matius minangka kang kasampurnakaké ana ing Kristus, lan kanthi mangkono nglambangaké taun 1831, kanthi “rama” makili putrané ing taun 1996. Loro seksi saka metodologi iku sawijining alfa lan omega, lan kanthi keterlibatan utusan manungsa, bebarengan iku netepaké sawijining sesambetan rama lan putra, yaiku sesambetan saka pawarta Élia miturut Maleakhi. Ati para rama dibalèkaké marang anak-anaké, lan kosok baliné. Paugeran-paugerané Miller kudu digandhèngaké karo paugeran-paugeran kang diwènèhi irah-irahan Kunci-Kunci Kenabian. Pepadhang anyar kudu dibangun ing ndhuwur pepadhang lawas. Wong-wong kang milih ora nggunakaké metodologi taun 1831 lan 1996 iku kena ipat-ipat. Siji golongan kena ipat-ipat, lan sijiné oleh berkah. Pilihané ana ing panjenengan?

Tenger Wektu Mesianik Kapindho —1996

Supaya kayektenan apa kang wis diucapaké déning nabi kelakon, kang ngandika: Aku bakal mbukak cangkem-Ku nganggo pasemon; Aku bakal nglairaké prakara-prakara kang wis kaedhelaké wiwit dhasaring jagad. Matius 13:35.

Ramalan

Aku bakal mbukak cangkemku nganggo pasemon; aku bakal ngucapake pangandika kang samar saka jaman biyèn. Jabur 78:2.

Tetembungan kang peteng; pasemon-pasemon kang “dipituturaké” déning Sang Singa saka taler Yehuda iku nglambangaké paparan kayekten satata garis demi garis, yaiku kayekten-kayekten kang wus kasêgel, utawa didhelikaké wiwit dhasaring jagad. Sawisé pawarta iku diprajakaké kanthi resmi, sawisé iku banjur kaparingi kakuwatan lumantar

kasampurnaning pameca, kang nandhani wiwitaning mangsa pangruwating coba.

Nalika udan pungkasan wiwit nètyèki ing tanggal 11 September 2001, pambrontakan taun 1888 lan pambrontakané Korah kaulang manèh. Ing pambrontakan Minneapolis taun 1888 lan ing pambrontakané Korah, para utusan sing wis kapilih déning Gusti Allah ditampik bebarengan karo pekabaran sing digawa déning wong-wong mau. Bayi lan banyu adusé padha dibuwang bebarengan. Kabèh mau dibuwang adhedhasar anggapan yèn sakabèhé pasamuwan padha suciné karo wong-wong sing wis kapilih déning Gusti Allah. Para pambrontak ora bisa ndeleng Kaallahan ana ing para utusan manungsa mau. Sing bisa dideleng déning wong-wong mau mung awake dhéwé, yaiku kamanungsan sing tanpa Kaallahan, mulané wong-wong mau ngira yèn saben wong padha waé.

Saiki Korah, anaké Izhar, anaké Kehat, anaké Lewi, sarta Datan lan Abiram, anak-anaké Eliab, lan On, anaké Pelet, turunané Ruben, njupuk wong-wong; lan padha nglawan Musa, bebarengan karo sawetara saka bani Israèl, yaiku rong atus sèket para pangéran pasamuwan, wong-wong kang misuwur ana ing satengahing pasamuwan, para priya kang kawentar asmane. Banjur padha nglumpuk bebarengan nglawan Musa lan Harun, lan padha matur marang wong loro mau: Kowé wis ngrebut panguwasa kakehan tumrap awakmu dhéwé, marga sakabèhé pasamuwan iku suci, saben wong ing antarané, lan Pangéran ana ing satengahé wong-wong mau; mulané yagéné kowé ngangkat awakmu dhéwé ngungkuli pasamuwané Pangéran? Wilangan 16:1-3.

Pambrontakané Korah, 1888 lan 9/11 kagambaraké minangka panolakan kanggo nyerah marang pilihané Allah tumrap kapemimpinan sing wis kapilih, nalika nempataké kapercayan marang sawijining pangertèn palsu bab pasamuwané Allah. Yeremia nandhakaké gejala sing padha nalika para pambrontak mau ngaku, “padalemané Pangeran Yehuwah, padalemané Pangeran Yehuwah, iku iki.”

Pangandikané Pangéran kang tumeka marang Yérémia, mangkéné pangandikané,

Ngadega ana ing gapuraning padalemané Pangéran, lan waraosna ana ing kono pangandika iki, lan kandhaa, Rungokna pangandikané Pangéran, he para wong Yehuda kabèh, kang padha lumebu ing gapura-gapura iki kanggo nyembah marang Pangéran. Mangkéné pangandikané Pangéran semesta alam, Allahé Israèl: Padandanen lakumu lan pakaryanmu, temah Ingsun bakal marengaké kowé padha manggèn ana ing panggonan iki. Aja padha ngandel marang tembung-tembung goroh, kanthi kandha, Pedalemané Pangéran, Pedalemané Pangéran, Pedalemané Pangéran, iki kabèh.

Amarga manawa sira temenan mbenerake lakumu lan tindak-tandukmu; manawa sira temenan nindakaké kaadilan antarané wong siji lan pepadhané; manawa sira ora nindhes wong manca, bocah yatim, lan randha, lan ora ngesokaké getih wong tanpa luput ana ing panggonan iki, uga ora lumaku ngetutaké allah-allah liyané nganti ndadèkaké cilakané awakmu dhéwé: mula Ingsun bakal marakaké sira padha manggon ana ing panggonan iki, ing tanah kang wus Dakparingaké marang para leluhurmu, langgeng-lawasé.

Lah, kowé padha kumandel marang tembung-tembung goroh, kang ora bisa marakaké paédah. Yeremia 7:1–8.

Tembung-tembung gorohé wong Yahudi ing jamané Yeremia, iku padha karo tembung-tembung gorohé Korah lan para pandhèrèké, para pambrontak taun 1888 lan mesthi waé, para pambrontak 9/11. Iku ya goroh-goroh sing dienggo ndhelik déning para wong mendem saka Éfraim ing Yesaya rong puluh wolu.

Mulane rungokna pangandikané Pangéran, hé wong-wong kang gumunggung lan ngece, kang mréntah bangsa iki kang ana ing Yérusalèm. Awit kowé wis padha ngandika, “Kita wis gawé prajanjian karo pati, lan karo jagading pati kita wis padha sarujuk; manawa pecut banjir kang nglimputi iku liwat, iku ora bakal tumeka marang kita; awit goroh wis kita dadèkaké pangungsèn kita, lan ing sangisoré kasunyatan palsu kita ndhelikaké awak kita.” Yesaya 28:14, 15.

Iku uga pepalang sing nggambarake ora anane katresnan marang Kayekten, kang ndadèkaké kesasar kang banget kuwat ing 2 Tesalonika.

Lan awit saka iku Gusti Allah bakal ndhawahaké marang wong-wong mau panyasaran kang rosa, supaya padha pracaya marang goroh; supaya kabèh wong kang ora pracaya marang kayektèn, nanging seneng marang piala, padha kaukum paukuman. 2 Tesalonika 2:11, 12.

“Pangandikan goroh” iku nggambarake gagasan bodho manawa pasamuwan iku papaning karahayon tinemu, dudu ana ing para utusan pilihan lan pesen-pesen pilihan kang digawa déning wong-wong mau. Sesambungan antarané Allah lan manungsa kelakon lan tetep kajaga mung lumantar Pangandikané. Panjenengané iku Sang Sabda, lan ora ana wong siji waé kang bisa sowan marang Sang Rama kajaba lumantar Sang Sabda. Kristus katuduhake lumantar para utusan pilihané lan pesen kang kaaturaké déning wong-wong mau. Yèn pracaya liya saka mangkono, iku padha karo sengit marang Kayektèn lan pracaya marang goroh. Yeremia nyalahaké wong-wong Yahudi kang ngendelaké padaleman suci, kanthi ngélingaké wong-wong mau marang Silo, panggonan Pethi Prejanjiané Allah tau manggon wiwit mlebu ing Tanah Prajanjian.

Mulane Aku bakal nindakaké marang omah iki, kang kasebut nganggo asma-Ku, kang dadi kapitadosanmu, lan marang panggonan kang Dakparingaké marang kowé lan marang para leluhurmu, kaya kang wus Daklakoni marang Silo. Lan Aku bakal mbuwang kowé saka ing ngarsaning-Ku, kaya Aku wus mbuwang sakehé para sedulurmu, iya sakèhé turuné Éfraim. Mulane aja ndedonga kanggo bangsa iki, aja ngluhuraké panguwuh utawa pandonga kanggo wong-wong mau, lan aja nyuwun panyuwunan marang Aku kanggo wong-wong mau, awit Aku ora bakal miyarsakaké kowé. Yeremia 7:14–16.

Èli kang ala, lan anaké loro kang ala, Hofni lan Pinehas, padha saajar lan cocog karo Korah, Datan, lan Abiram amarga nglilakaké murtad kang saya mundhak tuwuh nganti mangsa kasempataning sih-rahmat katutup, lan kateluné mati ing dina kang padha, kaya dene

Korah, Datan, lan Abiram. Kabeh padha mati nalika hukum Minggu!

Ing pambrontakan Korah ing 9/11, lan pambrontakané Eli, pambrontakané wong Yahudi ing paseksèn Yeremia lan para pambrontak taun 1888, padha nolak lan mbalela marang pekabaran lan para utusan ing mangsa wektu iku. Mangsa wektu iku dipungkasi ana ing hukum Minggu sawisé rong pacoban. Pacoban kang kapisan yaiku wiwit saka 9/11 nganti 18 Juli 2020, lan pacoban kang kapindho yaiku panyucèn lan panyegelan kang dilambangaké déning pekabaran Tangising Tengah Wengi. Saka proses panyucèn iku, Gideon lan telung atus pandhèrèké disawisaké kanggo muniaké slomprèt-slomprèté, lan iku padha ditindakaké nalika Samuel diunggahaké ana ing hukum Minggu, yaiku nalika Pethi Prejanjian direbut déning wong Filistin. Banjur pasamuwan kang menang diangkat dadi panji.

Pasamuwan iku nduwèni sawijining ratu, aran Dawud, lan sawijining nabi kang dilambangaké déning Yehezkiel lan Samuel, nalika karubuhané Silo. Pasamuwan iku uga bakal nduwèni kalenggahan imam kang dilambangaké déning Yusuf. Mangsa pangujian undhang-undhang Minggu iku yaiku nalika geni saka Roh Suci kawutahaké tanpa ukuran, kaya kang dilambangaké déning segel kapitu. Geni iku numpes para wong kondhang kang mbalela bebarengan karo Korah, Datan, Abiram, Eli, Hofni, Pinehas, lan para pambrontak taun 1888.

Geni saka pangecoran Roh Suci iku piyambak dadi latar mburiné drama pasamuwan kang menang. Pasamuwan dipralambangaké déning raja Dawud, nabi Yehezkiel, lan Yusuf imam. Wong telu mau padha ngadeg ana ing geni kang nyirnakaké 250 wong misuwur, kaya dene geni Nebukadnezar nyirnakaké wong-wong sing mbuwang telu wong utama mau menyang pawon geni. Minangka pasamuwan kang menang, saklumahing jagad nyeksèni nalika wong-wong mau dibuwang menyang pawon geni kang murub, lan dumadakan, Putraning Allah ngetingal bebarengan karo nabi, imam, lan rajané pasamuwan—kang dipralambangaké déning Syadrakh, Mesakh, lan Abednego. Papat wong kang yuswané telung puluh taun ana ing pawon geni, mralambangaké kayektèn yèn Keallahan kang kagandhèng karo kamanungsan iku ora nindakaké dosa!

Korah, Datan lan Abiram, uga Eli, Hofni lan Pinehas, iku minangka palsoné pasamuwan sing menang, kang kawangun déning nabi, imam, lan ratu. Wong telu iku yaiku 300 wongé Gidéon, telung èwu jiwa ing Pentakosta, 300 juru martakaké Millerit, lan 300 bagan taun 1843, kang umuré telung puluh taun nalika angger-angger Minggu rawuh lan geni tumurun saka swarga. Ing jaman Élia, geni iku kanggo mbedakaké antarané nabi-nabi sejati lan nabi-nabi palsu. Geni sing tumurun ing Kitab Imamat ing dina “kawolu,” nalika Harun wiwit ngladosi, ngobong kurbané Harun, yaiku kurban ing Maleakhi telu, kang nyenengaké kaya ing taun-taun biyèn. Geni sing padha iku uga numpes wong-wong sing nyaosaké geni aneh utawa geni lumrah, kaya sing digambaraké déning Hofni lan Pinehas, para putrané Harun.

Nalika Gusti Allah netepake nabi sejati lumantar Élia, utawa imam sejati lumantar Harun, geni iku nuntun marang patiné para nabi palsu Baal, kang uga Hophni lan Pinehas. Hophni

lan Pinehas iku para putrané Harun; padha iku generasi pungkasan saka umat prajanjian kang dilunthaké metu saka cangkemé Pangéran nalika hukum Minggu.

“Iki dudu tembungé Sister White, nanging tembungé Pangéran, lan utusané wus maringaké iku marang aku supaya dakparingaké marang kowé. Gusti Allah nimbali kowé supaya aja manèh makarya nglawan karsané Panjenengané. Akeh piwulang wis kaparingaké gegayutan karo wong-wong sing ngakoni awaké wong Kristen, nanging sajatiné lagi ngetokaké sipat-sipaté Iblis, lan kanthi roh, tembung, lan tumindak, nglawan majuné kayektèn, sarta temtu lagi ngetutaké dalan sing Iblis tuntunakaké marang wong-wong mau. Ing kakethokaning atiné, wong-wong mau wis nyekel panguwasa sing babar pisan dudu kagungané, lan sing satemené ora kena ditindakaké déning wong-wong mau. Pangandikané Sang Guru Agung, ‘Aku bakal mbalèkaké, mbalèkaké, mbalèkaké.’ Wong-wong ing Battle Creek padha kandha, ‘Baité Pangéran, Baité Pangéran iku aku padha,’ nanging wong-wong mau migunakaké geni lumrah. Atiné wong-wong mau ora dilunakké lan ora ditundhukké déning sih-rahmaté Gusti Allah.”
Manuscript Releases, volume 13, 222.

“geni lumrah” iku kang dipigunakaké déning putrané Harun nalika kaimaman wiwit diadegaké. Angka “81” iku minangka pralambang kaimaman, lan ing Imamat bab wolu, ayat siji, digambaraké pitu dina panyucèn lan pengudusan imam. Sandhangané dicopot lan diganti nganggo busanané Imam Agung Swarga, kaya kang kagambaraké ana ing wahyu Zakharia bab Yosua lan malaékat ing bab telu. Wong 300 ing Zakharia kaawakaké minangka “wong-wong kang dadi kaéraman,” awit wong-wong iku makili ing sajarah nalika Gusti Allah nyingkiraké kaluputané umaté, yaiku hukum Minggu, nalika pasamuwan diowahi saka kang militant dadi kang triumphant. Sawisé pitu dina pengudusan, wong-wong mau wiwit ngladosi ing dina kaping wolu.

Lan sira aja padha metu saka lawanging Tarub Pasamuwan sajrone pitung dina, nganti dina-dina pentahbisanira rampung; amarga pitung dina Panjenengane bakal maringi pentahbisan marang sira. Leviticus 8:33.

Dina kaping wolu iku minangka pralambang saka kang kaping wolu, yaiku kang asalé saka pitu, saka Laodikia kang malih dados Filadelfia, saka wolung nyawa ing prau Nuh, saka dina kaping wolu tetak, lan saka dina kaping wolu patangen. Dina iku yaiku angger-angger Minggu, nalika tatu pati kapausan dipulihaké, lan mulané sawisé wungu manèh dadi kang kaping wolu, yaiku kang asalé saka pitu.

Lan dumadiné, ing dina kaping wolu, Musa nimbali Harun lan anak-anaké, sarta para pinituwa Israèl. Imamat 9:1.

Ing dina kaping wolu, para imam wiwit ngladeni, nanging para putrané Harun ngaturaké “geni umum.” Adventisme ngakoni yèn wong-wong mau iku padalemané Pangéran, lan Sadulur White netepaké yèn pamangku kuwi iku geni umum. Ora mung kuwi sawijining goroh, nanging uga geni umum, kosok baliné geni suci. Geni suci iku pesen Pambengok Wengi Tengah, lan geni umum iku pesen tentrem lan katentreman palsu sing dipalsukaké,

kang bakal dadi pesen pungkasan kang dipralambangaké déning asu-asu bisu sing ora gelem ngugemi swarané, lan ora maringi pesen pepéling. Ing bab sanga, Harun ngaturaké kurban, lan geni tumurun saka swarga sarta ngentèkaké kurban mau. Banjur anaké loro sing duraka mau ngaturaké geni umum, lan geni Allah ngentèkaké wong-wong mau.

Harun banjur ngacungaké astané marang wong akèh mau lan mberkahi wong-wong mau, banjur tumurun sawisé nyaosaké kurban pangruwating dosa, lan kurban obongan, sarta kurban karukunan. Musa lan Harun banjur lumebu ing Tarub Pasewakan, lan metu manèh, sarta mberkahi wong akèh mau; lan kamulyaning Pangéran ngatingal marang sakèhé wong akèh mau. Banjur metu geni saka ngarsané Pangéran, lan ngentèkaké kurban obongan lan gaji ana ing mesbèh; nalika sakèhé wong akèh mau weruh iku, wong-wong mau padha surak-surak lan sumungkem kanthi rai tumungkul ing lemah. Anadab lan Abihu, anak-anaké Harun, siji-sijiné njupuk pedupaané dhéwé, banjur nglebokaké geni ana ing kono, lan nyelehaké menyan ing sandhuwuré, sarta nyaosaké geni asing ana ing ngarsané Pangéran, kang ora dipréntahaké déning Panjenengané marang wong-wong mau. Banjur metu geni saka ngarsané Pangéran, lan ngentèkaké wong-wong mau, temahan padha mati ana ing ngarsané Pangéran. Imamat 9:22–10:2.

Wong-wong ing Battle Creek iku Sanhedrin jaman saiki, kang ngendelake tatanan gréjané ngluwihi pitados marang piwelinging Sang Saksi Sejati marang Laodikia. Sang Saksi Sejati marang Laodikia iku Kristus, lan Panjenengané ora tau owah, lan wiwit biyèn Panjenengané tansah migunakaké wong-wong pilihané piyambak kanggo ngaturaké piweling mau marang sawijining umat kang lagi mratandhani sipat-sipaté Laodikia. Ora ana apa-apa kang anyar ing sangisoré srengéngé.

Panjenengané milih Musa, sing wis dilatih déning Gusti Allah piyambak sajrone patang puluh taun, padha kaya Gusti Yésus lan Yohanes, sepupuné, uga wis dilatih. Panjenengané milih Musa, Kristus, lan Yohanes minangka tuladha wong-wong sing dilatih ing njabaning sistem pendhidhikan formal. Nasarèt nggambaraké sawijining pralambang saka wong sing wis kapilih, kaya déné para wong anyar sing munggah; Jones lan Waggoner ing pambrontakan Minneapolis taun 1888. Nasarèt nggambaraké panggilan lan pentahbisan saka wong pilihan, nanging wong pilihan iku warga saka sawijining kutha sing diremehake.

Lan Nathanaèl ngandika marang Panjenengané, “Apa ana samubarang kang becik bisa metu saka Nazaret?” Filipus ngandika marang dhèwèké, “Mrenea lan delengen.”
Yokanan 1:46.

Ilat kang gagap ing Yesaya 28 nggambarake wong-wong kang asalé saka Nazaret. Sawisé pesen Miller dipraformalisasi ing taun 1831, pesen iku diparengaké kakuwatan lumantar kasampurnané ramalan bilai kang kapindho, kang dadi pralambang tumrap kasampurnané sawijining ramalan bilai kang katelu ing 9/11. Ramalan Mesianik kang katelu bakal kita rembug ing artikel sabanjuré.

“Telung bengi sadurunge kantor Review kobong, aku ana ing sajroning kasangsaran batin kang ora bisa katuduhake lumantar tembung. Aku ora bisa turu. Aku mlaku-mlaku

ana ing kamar, ndedonga marang Gusti Allah supaya kersa ngasihi umate. Banjur aku kaya-kaya ana ing kantor Review bebarengan karo para wong kang nyekel pangurusan lembaga iku. Aku lagi ngupaya ngomong marang dheweke lan kanthi mangkono nulungi dheweke. Sawijining Pribadi kang kagungan panguwasa jumeneng lan ngandika, ‘Kowé padha ngucap, Pedalemané Pangéran, Pedalemané Pangéran iku kita; mulané, kita duwé wewenang nindakaké iki lan iku lan liyané manèh. Nanging pangandikané Gusti Allah nglarang akèh prakara kang kok usulaké arep ditindakaké.’ Nalika rawuhé kang kapisan, Kristus nucèkaké Padaleman Suci. Sadurungé rawuhé kang kapindho, Panjenengané bakal nucèkaké Padaleman Suci manèh. Panjenengané ana ing kana, lagi nucèkaké Padaleman Suci. Yagéné? Amarga pagawean dagang wis digawa mlebu, lan Gusti Allah wis dilalèkaké. Kanthi kesusu ing kéné lan kesusu ing kana lan kesusu ing panggonan liya, ora ana wektu kanggo mikiraké swarga. Prinsip-prinsip angger-anggeré Gusti Allah dipratèlakaké, lan aku krungu pitakon diajokaké, ‘Sapira akèh saka angger-angger iku kang wis kok turuti?’ Banjur pangandika iki katuturaké, ‘Gusti Allah bakal nucèkaké lan nyucekaké Padalemané ana ing sajroning bebenduné.’”

“Ing wahyu-wahyu ing wayah bengi aku nyumurupi pedhang geni kaulèkaké ana ing sadhuwuring Battle Creek.

“Para sadulur, Gusti Allah saestu temen-temen tumindak marang kita. Aku kepengin kandha marang kowe, manawa sawisé pepènget sing diparingaké lumantar kobongan-kobongan iki para pamimpin umat kita isih terus waé, kaya sing wis dilakoni biyèn, ngluhuraké awaké dhéwé, Gusti Allah bakal njupuk nyawané sabanjuré. Satemené kaya Panjenengané gesang, Panjenengané bakal ngandika marang wong-wong mau nganggo basa sing mesthi ora bakal kélangan dimangertèni déning wong-wong mau.

“Gusti Allah niteni kita kanggo mirsani apa kita gelem andhap-asor ana ing ngarsané kados bocah-bocah alit. Aku ngandika tembung-tembung punika sapunika, supaya kita saged sowan dhateng Panjenengané kanthi andhap-asor lan remuking manah, sarta mangertos punapa ingkang Panjenengané karsa saking kita.” Publishing Ministry, 170, 171.

“Pesen kanggo jaman iki dudu, ‘Pedalemané Pangéran, pedalemané Pangéran, pedalemané Pangéran iku kita.’ Sapa sing ditampi déning Pangéran dadi piranti kanggo pakurmatan?—Yaiku wong-wong sing makarya bebarengan karo Kristus; wong-wong sing pracaya marang kayektèn, sing nglakoni kayektèn, sing martakaké kayektèn ing kabèh bab lan tegesé.” Review and Herald, 22 Oktober 1903.

“Iki dudu tembungé Sister White, nanging tembungé Gusti, lan utusane Panjenengane wis maringake marang aku supaya dakparingake marang kowe. Gusti Allah nimbali kowe supaya aja maneh nyambut gawe nglawan maksude Panjenengane. Akeh piwulang kang kaparingake gegayutan karo wong-wong kang ngakoni awake dhewe wong Kristen, nalika sejatiné padha ngetokaké sipat-sipaté Iblis, lan kanthi roh, tembung, lan tumindak padha ngalang-alangi majuning kayektèn, lan temtu padha lumaku ing dalan kang dipandhegani déning Iblis. Ing katetepaning atiné, padha nyekel panguwasa kang babar pisan dudu haké, lan kang ora kena padha enggo. Pangandikané Sang Guru Agung,

‘Aku bakal mbalèkaké, mbalèkaké, mbalèkaké.’ Wong-wong ing Battle Creek padha ngucap, ‘Pedalemané Pangéran, Pedalemané Pangéran iku kita,’ nanging padha nggunakaké geni lumrah. Atiné ora dilunesaké lan ora ditundhukaké déning sih-rahmaté Gusti Allah.” Manuscript Releases, volume 13, 222.